

Նրանք քեզի պիտի մեղեն
Դէպի դարերն հեռաւոր,
Ուր ապրել են այնքան ուրախ
Մեր նախնիքը փառաւոր:

Անցած օրւայ մի պատմութիւն
Սուրբ են դարձրել այս վայրեր,
Այս վայրերը, ուր որ ապրեց
Աստղիկ կոյսը սեւահեր:

Մահկանացուի բուն սիրով
Այստեղ սիրեց վահագնին,

.
.
Այս անձաւում, որն այն օրից
կոչուեց «Սենեակ վահագնի»,
Ուր որ Հայոց ահեղ արքան
Յանձնուեց սիրոյ կրքերի:
Դէ՛հ հետեւիր, բարի անցորդ,
Դու հետեւիր իմ երգին,
Եթէ կ'ուզես ծանօթ լինել
Հին օրերի այս անցքին...
ՊԵՏՐՈՍ ՄԱՃՈՌԱՆ

ՅԵՐԿԵՐԻՐԵԱԿ ՈՐԽՏԻՍ ՄԵԻԹԱՐԱՅ

Մեծ է մեզ օրս այս, երկինք ի վերուստ կան ունկընդիր,
Եւ ի ծագաց հայրենեաց սերտ նուիրակօք իւր երկիր.
Իսկ զինչ ընդ մէջ երկոցուն տատանելոյս ինձ արժան
Բայց բան հակիրճ՝ որ յեղբարցդ ոգիս յեռցի անբարժան.

Մըխիթարայ էք որդիք, կեցցէ ի ձեզ Մըխիթար
Եթէ 'նդ նորայն.... շաւիղ գնասլիք անվըթար,
Ճշմարտութեան հոգի 'ձեզ քան ձեւ պաճոյճ և անուն,
Վըկայեցէ խիղճ մըտաց, և մի՛ հոչակ անկայուն.

Թողաք զաշխարհ, և աշխարհ սողոսկի 'նդրունս սըրբոյ տանս
Բազմալեզու այցելուք և խորհըրդովք այլազանս.
Այսօր փարի զգուանօք, վաղիւ լարէ գաղտ թակարդ.
Բայց որոտայ վըճիռն՝ ոչ յուսալ ի բնաւ սնոտի մարդ:

Ճշմարտութեան եմք քարոզ, զայս նախ ուսլիք 'ւ ուսուսլիք,
Եւ Անմ որ զինքն ասաց քոլ ճշմարտութիւն՝ նմանեալիք.
Մի՛ 'ստ աշխարհիս գիտութիւնս հոգալ յողալ վայրապար
Որ գործէ հպարտս և գոռոզ, այլ ի Սէր, Սէր սըրբարար:

Եւ ոչ լոկ սէր վերապացիկ, այլ որ զեղբարբքն փարի,
Որով և կրօնս այս և տուն բարգաւաճեալ զարդարի.
Սուրբ է աւուրս յիշատակ՝ զոր մեզ Բարձրեալն ինքն արար.
Եւ մինչ թըթիւ երկերիւր ամաց հնչէ զՄըխիթար,

Ամբարձէ՛ք զաչս ի վեր, վերագոյն եւրս զոգիս.

Զինչ նշմարէք լուսապիւռ շամանդաղեալ ընդ շողիս...

Ահա նէ, Հօրս օրհնելոյ ամենօրհնեալ Մեծն Մայր...

Օրհնեալ գովեալ եղիցի, մեզ Մայր մեր, Մայր մեր յամայր:

Հ. Գ. Մ. ԱԼԻՇԱՆ